

“Welke vraag zou je aan jezelf willen stellen?”

“Dat wou ik nou net aan jou vragen..”

“Ok. Ik zou aan mezelf willen vragen: ‘Snap je het?’ ”

“Hmm. En moet ik daar nou antwoord op geven?”

“Wat denk je zelf?”

“Ik weet niet meer welke vraag om een antwoord vroeg..”

“Dat is geniaal! Als je de vragen zichzelf laat beantwoorden, dan kunnen wij naar huis..”

“Maar als je de vragen zichzelf laat beantwoorden, hoe kan dan bijvoorbeeld de vraag beantwoord worden: ‘Dat wou ik net aan jou vragen?’ ”

“Volgens mij was dat geen vraag.”

“O nee, je hebt gelijk. Uhm, dan de vraag: en moet ik daar nou antwoord op geven, bijvoorbeeld?”

“Aan wie zou de vraag dat kunnen vragen dan.. Aan zichzelf? Kan een vraag ook antwoorden geven dan, of alleen vragen stellen, vraag ik me dan af. Het is immers een vraag.”

“Persoonlijk denk ik van niet. Ik denk dat een vraag een vraag aan een antwoord stelt, anders zou hij geen vraag zijn. Dit impliceert dat een antwoord alleen antwoorden kan geven en nooit een wedervraag zou kunnen stellen.”

“Dat valt me dan weer een beetje tegen.. En tot welk antwoord zou de vraag zich moeten richten dan, hij weet immers nog niet wat het antwoord is, anders zou de vraag immers niet gesteld worden. In dat geval zou het een makkie zijn, dan stelt hij zichzelf gewoon direct aan het juiste antwoord, grote stappen snel thuis.”

“Dit impliceert dat alle antwoorden al klaarliggen, onafhankelijk of de betreffende vraag nu wel of niet gesteld is.”

“Als dat het geval is, dan hoef je geen vraag meer te stellen, dan roer je gewoon een beetje in de bak met antwoorden..”

“Bestaan er vragen van nooit gegeven antwoorden en bestaan er antwoorden op nooit gestelde vragen?”

“Ik weet het niet. Ik weet echt niet waar zowel de vragen als antwoorden vandaan komen. Waar ze verblijven, of ze al lang hebben gewacht, of weten wanneer ze aan het licht zullen komen en wanneer en waarom ze in het leven geroepen zijn. En waar ze blijven na uitgesproken te zijn.”

“Wellicht verblijven ze bij de onuitgevoerde ideeën, in een soort wachtkamer, waar ze gechecked worden op relevantie.”

“En waar zouden ze blijven na uitgesproken en vergeten te zijn?”

“Dan vallen ze uiteen in losse woorden, die weer hergebruikt kunnen worden.”